

The problem

א. רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק יב הלכה ג

כל מצות לא תעשה שבתורה אחד אנשים ואחד נשים חייבים חוץ מבל תשחית ובל תקיף ובל יטמא כהן למתים, וכל מצות עשה שהיא מזמן לזמן ואינה תדירה נשים פטורות חוץ מקידוש היום ואכילת מצה בלילי הפסח ואכילת הפסח ושחיטתו והקהל ושמחה שהנשים חייבות.

ב. רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק י הלכה יא

צריך אדם להשתדל שלא ישאיר מבשר הפסח עד בקר שנאמר לא תותירו ממנו עד בקר, וכן בשני שנאמר לא ישאירו ממנו עד בקר, ואם השאיר ממנו בין בראשון בין בשני עבר בלא תעשה, ואינו לוקה על לאו זה שהרי ניתק לעשה שנאמר והנותר ממנו באש תשרפו.

ג. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לה עמוד א

וכל מצות לא תעשה וכו' מנהני מילי אמר רב יהודה אמר רב וכן תנא דבי ר' ישמעאל אמר קרא +במדבר ה' איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם השווה הכתוב אשה לאיש לכל עונשים שבתורה

ד. רש"י מסכת קידושין דף לה עמוד א

לכל עונשין - ולאויין עונשין מלקות הן.

Three answers

ה. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף פד עמוד ב

גופא אמר רב יהודה אמר רב לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין... מתיב רבין בר נחמן "לא יקחו לא יקחו מלמד שהאשה מוזהרת על ידי האיש!" אמר רבא כל היכא דהוא מוזהר היא מוזהרת, וכל היכא דהוא לא מוזהר [כמו חלל בכשרה] היא לא מזדהרא. והא [שיש איסור לה כמו שיש איסור לו] מהכא נפקא? מדרב יהודה אמר רב נפקא דאמר רב יהודה אמר רב וכן תנא דבי רבי ישמעאל +במדבר ה' איש או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם השווה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה! אי מההיא הוה אמינא לאו השווה בכל אכל לאו שאינו שווה בכל לא

ו. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף פה עמוד א

והרי טומאה דלאו שאין שווה בכל וטעמא דכתב רחמנא בני אהרן ולא בנות אהרן הא לאו הכי ה"א נשים חייבות מאי טעמא לאו משום דרב יהודה אמר רב לא דגמרינן מלא יקחו

ז. תלמוד בבלי מסכת תמורה דף ב עמוד ב

ואם המר ימיר לרבות את האשה ולר"מ אשה מנא ליה נפקא ליה מואם ור' יהודה ואם לא דריש ובין ר"מ ובין ר' יהודה טעמא דרבי קרא לאשה הא לא רבייה קרא ה"א כי עבדא תמורה לא לקיא והאמר רב יהודה אמר רב וכן תנא דבי רבי ישמעאל +במדבר ה' איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם השווה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה איצטריך מהו דתימא ה"מ עונש דשוה בין ביחיד בין בצבור אבל הכא כיון דעונש שאינה שווה בכל הוא דתנן אין הצבור והשותפין עושין תמורה אשה נמי כי עבדא לא לקיא קמ"ל

ח. רש"י מסכת תמורה דף ב עמוד ב

ומשני ה"ג - הני מילי לאו שיש בו מעשה בהני עונשין שוין זה לזה דכתיב אשר יעשו דמשמע עונשין שיש בהן מעשה כגון חילול שבת ושאר איסורים שיש בהן מעשה אבל לאו שאין בו מעשה כגון תמורה דבדיבורא תליא מילתא אימא לא תילקי קמ"ל. ל"א - כתוב בספרים הני מילי עונש דשוה בין ביחיד בין בצבור בהאי עונש הוא דהושוו זה לזה אבל הכא בתמורה אין צבור עושין תמורה כדאמרינן באידך פירקין/תמורה/ (דף יג) וקא מפיק ליה ממעשר.